

Політичні заяви WCPT: Освіта

Цей переклад представляє офіційну позицію УАФТ. УАФТ рекомендує усім зацікавленим сторонам використовувати у своїй діяльності лише офіційні положення, принципи та заяви. Використовуючи офіційно затверджені документи і переклади УАФТ слід дотримуватись загальних правил цитування та посилання.

Світова Конфедерація Фізичної Терапії (СКФТ) визнає, що у всьому світі фізичні терапевти здобувають освіту за найрізноманітніших соціальних, економічних і політичних умов. Освіта з фізичного терапевта – це безперервний процес, який починається з вступу до освітнього закладу на акредитовану/ визнану програму з фізичної терапії і завершується виходом на пенсію з припиненням практичної діяльності.

Першим професійним кваліфікаційним рівнем має бути успішне завершення навчальної програми, яка готує фізичного терапевта до практичної діяльності як незалежного, самостійного фахівця.¹ Освіта початкового рівня підготовки фізичного терапевта повинна здобуватись в університеті або у закладі рівня університету, і тривати щонайменше чотири роки. СКФТ визнає, що існують відмінності у реалізації програм та рівнях початкової кваліфікації, включаючи рівень Бакалавр/ Бакалаврат/ Ліцензований спеціаліст та еквівалентні їм кваліфікації, Магістр та Доктор. Визначено, що у будь-якій програмі, незалежно від тривалості та способу її забезпечення, має бути такий навчальний курс, який дозволить фізичним терапевтам отримати знання, навички та професійні якості, які описані в настановах для освітніх програм початкового рівня професійної підготовки фізичного терапевта.¹

Мета освіти з фізичної терапії це безперервний розвиток фізичних терапевтів, який повинен забезпечити можливість провадити практичну діяльність без обмежень у межах своєї сфери діяльності, які визначені у кожній країні окремо. Постійне навчання та професійний розвиток є критерієм дотримання кваліфікації фізичного терапевта. Навчання та розвиток відбуваються різними способами. Фізичних терапевтів варто заохочувати здобувати післядипломну освіту у фізичній терапії або пов'язаних із нею галузях, що сприятиме їх професійному розвитку.

СКФТ заохочує та підтримує національні організації-члени:

- впроваджувати відповідні стандарти початкового рівня освіти (див. Настанови СКФТ для освітніх програм початкового рівня професійної підготовки фізичного терапевта¹) та навчальний план, який:
 - дозволить фізичним терапевтам отримувати знання, навички та професійні якості, описані в настановах СКФТ¹

- відповідає потребам охорони здоров'я та соціальним потребам на території, де надаються послуги з фізичної терапії
 - включає отримання безпосереднього клінічного досвіду під керівництвом фізичних терапевтів відповідної кваліфікації або інших, прирівняних до них фахівців (зі зростанням рівня набуття навичок і накопичення досвіду таке клінічне навчання повинно передбачати поступове збільшення рівня відповідальності)
 - надає фізичним терапевтам можливість здійснювати практичну діяльність у різних медичних установах, зокрема включаючи, відомчі, галузеві, професійні та приватні клініки, і надавати первинну медико-санітарну допомогу міським і сільським громадам
 - включає між-професійну освіту та моделі співпраці
 - готує фізичного терапевта, якщо це можливо, до практичної діяльності у середовищах, які відображають моделі охорони здоров'я/ надання послуг, реалізовані у різних країнах
 - включає методологію дослідження і навички практикуючих фахівців, які у своїй роботі спираються на науково-доказові дані
 - забезпечує викладачами фізичними терапевтами та іншими відповідної кваліфікації викладачами, які:
 - здатні передати знання і навички фізичної терапії по обстеженню/ огляду, оцінці, встановленню рухового порушення, прогнозу/ плану надання допомоги та втручання/ лікування, а також їх результатів, включно із критичним аналізом теорій і методів фізичної терапії
 - поінформовані та мають розуміння про особливості культури, в якій вони викладають
 - мають відповідну освіту та/ або документи, що підтверджують право на викладання фундаментальних наук (наприклад, анатомії, гістології, фізіології, візуалізації зображень у медицині, фармакології), поведінкових і соціальних наук (наприклад, психології, етики, соціології), наук про рух (наприклад, кінезіології, біомеханіки, науки про вправи), освіти/ спілкування, терапевтичних процедур (наприклад, вправ та підтримки хорошого фізичного стану, функціонального тренування по самоогляду/ веденню домашніх справ, функціонального тренування трудовій, громадській діяльності та дозвіллю, пристроям та обладнанню, мануальній терапії, очищенню дихальних шляхів, відновлення/ захист шкірних покривів, електротерапевтичних та механічних методів, фізичних джерел енергії) і методології досліджень²
- розробляти незалежні процеси акредитації/ визнання, які перевіряють та оцінюють відповідність і забезпечення стандартам початкового рівня освіти, що гарантують випускнику отримати законне і професійне право на практичну діяльність
 - сприяти поширенню знань про напрями у освіті, які допомагають фізичним терапевтам спілкуватися, здійснювати наставництво, навчати та передавати навички іншим
 - заохочувати використання різних підходів оцінки навчання та пов'язаних з ними результатів
 - досліджувати нові клінічно і економічно ефективні засоби полегшення і ведення обліку навчальної діяльності та її результатів, застосовуючи технологічні розробки

Словник

Акредитація (Accreditation) – це тип процесу забезпечення якості, який використовує усі аспекти перевірки та оцінки відповідно до заздалегідь встановлених стандартів. Акредитація може застосовуватися, як до освітніх програм з фізичної терапії так і до їх забезпечення.³

Автономність (Autonomy) – це здатність критично мислячого практикуючого фахівця приймати самостійні рішення, зокрема рішення про початок, зміну та припинення втручання з фізичної терапії. Це означає, що професійна відповідальність за провадження практичної діяльності для нього/неї, як незалежного фахівця повинна відбуватись згідно правил етики та кодексу професійної поведінки (Етичного Кодексу) у рамках законодавства про охорону здоров'я. Професійна автономія зазвичай є визначена у законі, регуляторних чи нормативно-правових актах, положеннях або правилах, що регулюють сферу діяльності.^{5,6}

1. **Клінічна автономність (Clinical autonomy):** відповідальність практикуючого фахівця за прийнятті рішення щодо програми втручання та її методів, які ґрунтовані на діагнозі/ руховому порушенні який був встановлений ним/нею.⁵
2. **Управлінська автономність (Management autonomy):** відповідальність за організацію ведення власної незалежної практичної діяльності.⁵
3. **Професійна автономність (Professional autonomy):** є зазвичай визначена у законі, регулюючих, нормативно-правових актах чи правилах. Це означає, що професійна відповідальність за прийнятті рішення, які стосуються ведення пацієнта/клієнта ґрунтуються на особистих професійних знаннях та стані організувати власну незалежну практичну діяльність, що проводиться згідно правил етики та кодексу професійної поведінки (Етичного Кодексу) у рамках законодавства про охорону здоров'я.⁵

Факультет/ кафедра (Faculty) – відділ або група пов'язаних кафедр/ відділів у коледжі чи університеті та увесь професорсько-викладацький склад цього факультету коледжу або університету.⁷

1. **Асоційовані працівники факультету/ кафедри (Associate faculty)** - особи, які не є фізичними терапевтами, але входять до складу факультету/ кафедри та викладають предмети, що є у програмі професійної підготовки фізичних терапевтів. Наприклад – лікарі та дієтологи.
2. **Координатори/ директори з клінічної освіти (Clinical education director/coordinator)** – є фізичними терапевтами, що входять до складу факультету/ кафедри, та відповідають за компонент клінічної освіти освітньої програми початкового рівня професійної підготовки фізичного терапевта і зазвичай забезпечують клінічні умови для фізичних терапевтів.⁸
3. **Ключові фахівці факультету/ кафедри (Core academic faculty)** - особи, що входять до складу факультету/ кафедри фізичної терапії та викладають фізичну терапію у програмі професійної підготовки фізичних терапевтів.

Затвердження, редакція та пов'язана політична інформація	
Дата прийняття:	<p>Початково прийнято на 13 Загальних зборах СКФТ, червень 1995р.</p> <p>Переглянуто і повторно затверджено на 15 Загальних зборах СКФТ, червень 2003р.</p> <p>Переглянуто у 2007 році і включено у політичні Заяви: Освіта початкового рівня фізичних терапевтів (1995) і прийнято на 16 Загальних зборах СКФТ, червень 2007 р.</p> <p>Переглянуто і повторно затверджено на 17 Загальних зборах СКФТ, червень 2011р.</p> <p>Переглянуто і повторно затверджено на 18 Загальних зборах СКФТ, червень 2015р.</p>
Дата редакції:	2019
Пов'язані політики СКФТ:	<p>Декларації СКФТ про здійснення політики:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Опис фізичної терапії • Регулювання професії фізична терапія <p>Настанови СКФТ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Настанова для освітніх програм початкового рівня професійної підготовки фізичного терапевта • Настанова для розвитку системи законодавства/ регулювання/ визнання професії фізичного терапевта • Настанова по кваліфікаційним вимогам факультету/ кафедри, що реалізують програми початкового рівня професійної підготовки фізичних терапевтів • Настанова для забезпечення якісного безперервного професійного розвитку фізичних терапевтів • Настанова по клінічній освіті, як компоненту програм початкового рівня професійної підготовки фізичного терапевта

Посилання

1. Світова Конфедерація Фізичної Терапії. Настанова СКФТ для освітніх програм початкового рівня професійної підготовки фізичного терапевта. Лондон, Великобританія: СКФТ; 2011. <https://www.wcpt.org/guidelines/entry-level-education> (дата доступу 22 вересня 2011 року)
2. Світова Конфедерація Фізичної Терапії. Настанова СКФТ по кваліфікаційним вимогам факультету/ кафедри, що реалізують програми початкового рівня професійної підготовки фізичних терапевтів. Лондон, Великобританія: СКФТ; 2011. <https://www.wcpt.org/guidelines/faculty-qualifications> (дата доступу 22 вересня 2011 року)
3. Світова Конфедерація Фізичної Терапії. Настанова СКФТ для розвитку системи законодавства/ регулювання/ визнання професії фізичного терапевта. Лондон, Великобританія: СКФТ; 2011. <https://www.wcpt.org/guidelines/regulation-legislation> (дата доступу 22 вересня 2011 року)

4. Світова Конфедерація Фізичної Терапії. Політичні заяви: Регуляція професії фізичний терапевт. Лондон, Великобританія: СКФТ; 2017. <https://www.wcpt.org/policy/ps-regulation> (дата доступу 10 березня 2017 року)
5. Американська Асоціація Фізичної Терапії. Нормативна модель професійної освіти фізичного терапевта. Вашингтон, США: АОФТ; 2004 <http://www.apta.org/Educators/Curriculum/APTA/> (дата доступу 10 березня 2017 року).
6. Світова Конфедерація фізичної терапії. Політичні заяви: Автономність. Лондон, Великобританія: СКФТ; 2017. <https://www.wcpt.org/policy/ps-autonomy> (дата доступу 10 березня 2017 року)
7. Видавництво Оксфордського університету. Oxford Advanced Learner's Dictionary. Оксфорд, Великобританія: Видавництво Оксфордського університету; 2011. www.oxfordadvancedlearnersdictionary.com/dictionary/faculty
8. Світова Конфедерація Фізичної Терапії. Настанова по клінічній освіті, як компоненту програм початкового рівня професійної підготовки фізичного терапевта Лондон, Великобританія: СКФТ; 2011. <https://www.wcpt.org/guidelines/clinical-education> (дата доступу 22 вересня 2011 року)

© Світова Конфедерація фізичної терапії 2017